

РЕШЕНИЕ

№ 7508

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Калин Куманов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9274** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение № 306 от 27.06.2021 г., постановено по НАХД № 20201110212360/2020 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 20-4332-014136/13.08.2020 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на Б. Х. Ц. от [населено място],[жк]зона В, [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.44, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/; и глоба в размер на 2000 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца - за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Ц., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.С., обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени оспореното постановление. Не претендира разноски. В с.з. касаторът не изпраща представител и не взема становище.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери правилността и обосноваването на

първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства. Същите са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил вменените му във вина две административни нарушения.

От писмените доказателства, събрани по административнонаказателната преписка, безспорно се установява, че на 07.08.2020 г. около 17 ч, в [населено място], на [улица], до бл.№ 17, с посока на движение от [улица]към [улица], при управление на лек автомобил Ф. Голф с рег. [рег.номер на МПС] , жалбоподателят Ц., движейки се в заета лента от паркирани автомобили, е навлязъл в насрещната лента, като не е пропуснал и е реализирал ПТП с насрещно движещия се лек автомобил БМВ 320Д, рег. [рег.номер на МПС] , като след пристигането на контролните органи е отказал проверка за наличието на алкохол в кръвта с техническо средство, както и медицинско изследване. За настъпилото ПТП е съставен протокол за ПТП № 1762817/07.08.2020 г. ведно със скица към него. От водача на л.а. рег. [рег.номер на МПС] е попълнена декларация от същата дата.

За извършеното деяние на жалбоподателя е съставен АУАН № GA29263/07.08.2020 г.

Описаните обстоятелства са установени с писмени доказателства, представляващи официални документи, съставени от длъжностни лица при изпълнение на службата им – протокол за ПТП, съдържащ схема на произшествието, с приложени декларации от водачите, както и талон за кръвно изследване. Доказателствената сила на същите не е оборена в хода на съдебното производство. От своя страна АУАН е съставен имонно въз основа на цитираните официални документи. Доказателствената сила на последния, закрепена в нормата на чл.189, ал.2 ЗДвП, не е оборена, като следва да се има предвид, че редовно съставените актове по закона се ползват с доказателствена сила до доказване на противното. Законовата норма предвижда обърната доказателствена тежест, според която административнопревлеченото лице следва да обори констатациите в акта. С така разписаната в закона доказателствена тежест жалбоподателят не се е справил.

При разпределение на доказателствена тежест между страните решаващо е обстоятелството каква правна последица страната претендира като настъпила. Относно фактите, обуславящи тази последица, съответната страна носи доказателствената тежест. Доказателствената тежест не означава задължение за представяне на доказателства. Принципите на обективната истина и служебното начало в процеса налагат Съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, чиято е доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по спора, или са издирени служебно от Съда. При това положение въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от задължението за Съда да реши делото по същество, като потвърди, измени или отмени

НП, независимо дали в съдебното производство страните са ангажирали доказателства. Изпълнението на това задължение от страна на Съда означава при отсъствие на доказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом не е осъществен юридическият факт, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление. Точно такъв е настоящият случай.

Не са налице разминавания във фактическата обстановка по случая, които да предизвикат отмяна на издадения административнонаказателен акт. Съдът е дал отговор на спорните въпроси по делото, като не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата.

Правилно Съдът е кредитирал събраните по делото свидетелски показания. Същите не противоречат нито едно на друго, нито на писмените доказателства по преписката.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на районния съд по компетентността на актосъставителя и на наказващия орган, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

Първото констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл.179, ал.2 във вр.с ал.1, т.5, пр.5 ЗДвП, която предвижда наказание глоба 200 лв. за виновно лице, което поради неспазване правилата за разминаване, като от това е създадена непосредствена опасност за движението и причини пътнотранспортно произшествие, ако деянието не съставлява престъпление. В случая ПТП е причинено именно от неспазване на правилата за разминаване. В разпоредбата на чл.44, ал.2 ЗДвП е въведено правилото, че когато разминаването не може да се извърши безопасно поради наличието на препятствие или стеснение на платното за движение, водачът, чиято пътна лента е заета, е длъжен да намали скоростта или да спре, за да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Касационният жалбоподател не е изпълнил това свое задължение. Това е безспорно установено посредством настъпилия в случая резултат, изразяващ се в удар на движещия се срещу нарушителя автомобил. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата.

Второто констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл.174, ал.3 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Нормата съдържа едновременно и задължение за извършване на указаната проверка по поръчение на контролния орган, и състав административното нарушение, за което е предвидена законовата санкция. В случая словесното описание на нарушението съответства на хипотезата на разглежданата правна норма. Ето защо не може да се приеме, че правото на защита на административнонаказаното лице е нарушено. За да е съставомерно деянието по реда на цитираната разпоредба, е достатъчно водачът на МПС, след като е бил поканен да бъде изпробван с техническо средство за употреба

на акохол, да е отказал да му бъде направена такава.

Издаденото НП е законосъобразно и правилно е било потвърдено. Предвид изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК и чл.63д от ЗАНН Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 306 от 28.07.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 20201110212360/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :